

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

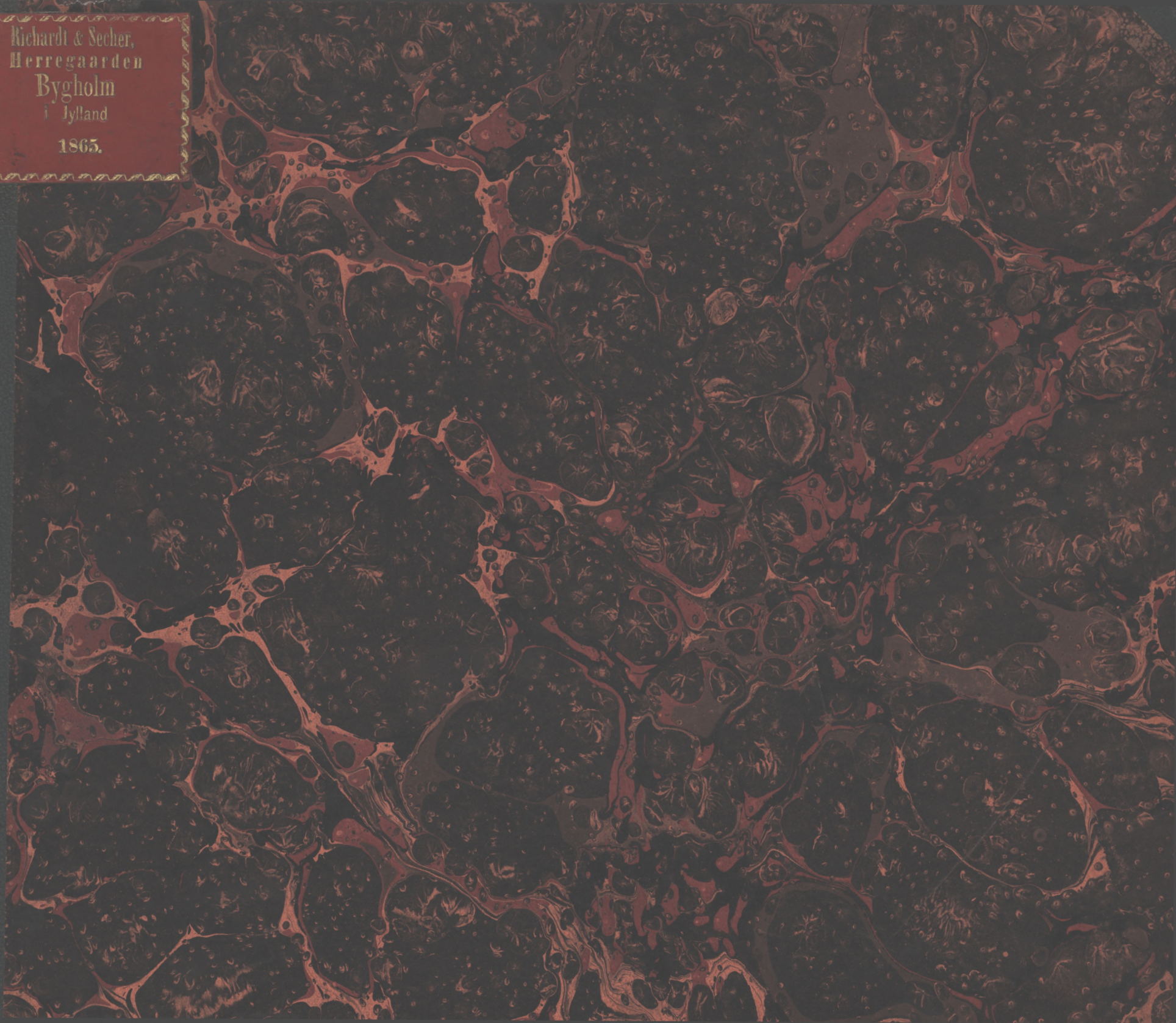
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Richardt & Secher,
Herregaarden
Byholm
i Jylland
1865.

Richard del.

CA Reitzel's Forlag

I.W. Tegner & Kittendorff lith. Just.

BYGHOLM.

BYGHOLM.

I Begyndelsen af det 14de Hundrebaar byggede Kong Erik Menved nogle Borge i Nørrejylland for at holde Almuen i Ape; et af disse blev 1313 opført nær ved Horsens og kaldtes Bygholm Slot; men det stod ikke længer end til 1320, da Christoffer den anden i Følge sin Haandfæstning maatte lade det nedrive. Siden er der dog blevet opført et Slot paa dette Sted; men ogsaa dette er forsvundet. Det laa imidlertid ikke der, hvor den nuværende Hovedgaard Bygholm staar, men et Par Hundrede Skridt derfra i Engen paa en Bakke; der har man fundet dets Grundvold, og noget derfra Levninger af Staldgaarden. Et Sagn sætter Gaarden i Forbindelse med den folkemythiske Holger Danske; det fortæller, at han er jordet under en lang Høj paa en Mark ved Gaarden, og at man i den Høj har fundet hans vældige Sværd, der var saa tungt, at sex Heste maatte spændes for, da man vilde have det op paa Bygholm, hvor det dog ikke blev længe, eftersom alle Vægge Matten efter gave sig til at ryste, saa at man maatte føre det til Højen igjen, og da kunde to Heste magelig trække det. Bygholm, der ligger i Hatting Sogn og Herred, Vejle Amt, var i lang Tid Bolig for en Lensmand, hvis Omraade havde Navn efter Gaarden, og det var et af de store Len.

At det ikke har været længe, inden Bygholm Slot er blevet gjenopbygget, ses deraf, at i Aaret 1333 var Johannes Bjørnson Foged paa Slottet. 1358 udstødtes paa Bygholm af Fru Christine, Barnim Jensen's Enke et Brev, hvorved hun tilskjødede Kong Valdemar Atterdag alt sit Gods i Nørrejylland og andensteds i Danmark. Af Dronning Margrete og Kong Erik fik Hr. Mogens Munk Aar 1406 dette Len, hvortil hørte Endelag (Endelave). Faa Aar derefter havde Biskop Bo af Aarhus Slottet i Pant; thi 1420 var hans Maag Peder Thrugilsson, der var gift med hans Søster Fru Lucie Mogensdatter, hans Hovedsmand paa dette Slot.

Fra Midten af det 15de Hundrebaar var Bygholm i lang Tid den mægtige Hyldestjernes Pantelen. Den 25de Juni 1451 pantsatte nemlig Christian den første Slottet med det underliggende Len eller alt Kronens Gods i Hatting, Bjerge, Bor og Ring Herreder og desuden Vejle By til Hr. Henrik Knudsen (Hyldestjerne) til Røstrup (Røstrup) for hans og hans Frues Levetid, frit for al Tjeneste og kongelig Tynge; han havde laant Kongen 1,333 rhinske Gylben. Denne Mand havde allerede i December 1442 faaet Horsens

i Pant for 1,000 Gylben, hvilke Penge skulde tilbagebetales ham paa hans Gaard Boller eller et andet belejligt Sted. 1456 fik hans Frue Anne Mogensdatter, hvis Forældre vare den før nævnte Hr. Mogens Munk og Fru Kirsten Thott, Pantet paa Horsens By og Bygholm forhøjet med 2,000 Mark lhbst; da var Vejle Kjøbsted atter kommen tilbage under Kronen. Til Sønnen Hr. Knud Henriksen udstødtes der i Januar 1463 i Odense kongelig Tilladelse til paa Kronens Vegne at indløse til sig fra alle Medarvinge efter Forældrene Bygholm Slot og Horsens med underliggende Herreder, hvorfor Pantesummen var 2,333 rhinske Gylben og 2,000 Mark lhbst. Naar han havde indløst Slot og Len for denne Sum, vilde Kongen pantsætte ham det uafløst i ti Aar og forhøje Pantet med 800 rhinske Gylben, hvilke han nu havde laant Kronen. Kongen lovede for sig og Efterkommere ikke at indløse Pantet, med mindre dette fandt Sted med Kronens egne Penge til Kongens Fædebud, og da skulde Løsning kynnes sidste Horsens Byting før Mortensdag, og Løsningsdagen være Mortensdag det følgende Aar. Hr. Knud Henriksen døde 1467, og s. A. fik hans Enke Fru Hilleborg Skinkel Stadsfæstelse paa Lenet. Dette tilfalt senere Sønnen Hr. Henrik Knudsen, der havde det indtil sin Død 1517; hans Enke Fru Karine Bille, Datter af Hr. Bent Bille til Søholm og Fru Ermegaard Frille, fik s. A. Kongens Rvittering for det aflagte Regnskab. Hendes Søn Hr. Mogens Hyldestjerne, den Gang Hovedsmand paa Aggershus, udbad sig og fik i November 1530 af Frederik den første Tilladelse til at indløse Bygholm til sig og beholde Lenet, indtil Kongen eller en af hans Efterfølgere atter indløste det; men han maa ikke være bleven enig med sine Søstende, eftersom han aldrig har faaet dette Len. Fru Karine laante Kongen Aaret efter 100 Tschimsdalere og fik dermed Pantet forhøjet. Hun havde dette Len endnu 1536, men da i Forening med en anden af sine Sønner, Otte Hyldestjerne. Denne fik 1535 Paabud om, at han skulde sørge for, at de Levnedsmidler til Hæren og den Madstat, som skulde udbedes af Lenet, strax udbedes i Aarhus, og at Almuen gav Malt i Steden for Fisk i Madstat; intet deraf maatte forsømmes. 1540 tilsendtes der ham som Lensmand et Stattebrev, i Følge hvilket hver Gaardmand i Lenet ligesom andensteds i Danmark skulde yde 10 Mark i Skat, hvad ænten han var Selvejer eller

BYGHOLM.

Fæster, hver Husmand, Tjenestebødding (Karl) og Peberbødding 3 Mark, og hver Ugedagsmand, som hørte under et Kloster eller nogen af Kronens Gaarde, 5 Mark, og det paalagdes Lensmanden og hans Fuldmægtige at paase, at de rige hjalp de fattige med Udbetalingen. Paa samme Tid havde Otte Gyldestjerner en ejendommelig Retssag. Han havde nemlig for Kongens Retterting paa sine egne, sin Moders og sine Søstendes Vegne indstævnet sin Embedsbroder Peder Ebbesen Galt, Hovedsmand paa Lundenæs og Aakar, fordi denne nogen Tid i Forvejen havde ladet gribe en Troldkvinde Maje Harstaars i Bygholm Len og føre til Aakar, hvorhos han der skulde have pint og tvunget hende til at bestynde Lensmanden paa Bygholm for at have haft „Kaa og Handel“ med hende om at forgjøre Kongen med Trolddom, hvilket Knud Gyldestjerne sagde, han kunde godtgjøre, at Maje selv havde tilstaaet. Denne alvorlige Sag blev dog snart jævnet. Peder Ebbesen udsagde for Retten, at han intet havde nævnet uden det, han selv havde hørt af Kvinden, og med Hensyn til Knud Gyldestjernes Paastand dømte Kongen og Rigsraadet ham til at aflægge en Kænselsæd, hvilket Peder Ebbesen kort efter gjorde. To Aar senere, i Januar 1542, kjendte Otte Gyldestjerne sig skyldig til sin Broder Tørgen en Sum af 290 Gylben i Gulb, som han lovede at udrede næste Hellige tre Kongers Dag. Broderen skulde have disse Penge som sin Del i Bygholm og Horsens, der var tilfalden ham efter deres afdøde Forældre. S. A. afholdtes der Magestifte imellem Otte Gyldestjerne og hans Broder Knud (tidligere Fyns Biskop), der ejede Estrup (i Malt Herred og Sogn), hvorved denne sidste fik en Gaard i Vindestov, Binding Herred (i Fyn), imod en anden Gaard i Bottrup, Hatting Herred, som han selv havde faaet i Magelæg af Broderen Christoffer, hvem den var tilfalden i Søstendestifte. Denne sidste var tilstede ved Magelægget ligesom og de to andre Brødre Hr. Mogens og Tørgen Gyldestjerne. Aar 1545 forhøjedes ydermere Pantefummen for Bygholm med 1,000 Daler, som Lensmanden laante Kronen. I Aaret 1551 døde Otte Gyldestjerne ved St. Hansdags Tid, og hans Arvinge lode da indstævne en Bønde paa Grunde Gaard (Stobhy Sogn) for nogle Landgildebøddinger, Ved, Kul og Rugsæd, hvilke krævedes af ham ligesom af de andre Bønder under Lenet; men Kongen og Rigsraadet kjendte Bønden fri for disse Ydelsler, eftersom han godtgjorde, at Hr. Henrik Knudsen 1495 havde skriftlig lovet, at Bønden paa denne Gaard ikke skulde svare disse Ydelsler, saa længe som han og hans Arvinge vare Lensmænd paa Bygholm. I Oktober d. A. udstædte Christian den tredie et Paabud til Kansleren Johan Friis til Hesselager og Marsken Erik Banner til Aadal om at overvære „en venlig Handel og Kontrakt“ imellem Otte Gyldestjernes Enke Fru Helvig

Gjøe, Datter af Hr. Mogens Gjøe til Gunderslevholm og Fru Margrete Sture, og Holger Rosenkrands til Boller. Den sidste nævnte havde i Juli s. A. faaet Tilladelse til at indløse Bygholm Len fra Otte Gyldestjernes Arvinge og beholde det, indtil Afløsning fandt Sted. Med Kongens Tilladelse havde de nu forligt sig saaledes, at Holger Rosenkrands skulde beholde Lenet og deraf oppebære den halve visse Rente, halvt Gæsteri og halv Udbetaling, Hælfsten af Avlen baade Korn og Foder, den halve Smørente, alt Sagefald og al Gaardsfæstning, som faldt efter den Dag (3die Oktober); end videre skulde han beholde den nord for Møllen liggende Ladegaard. Derimod skulde han først kommende Nytaarsdag paa Bygholm udrede til Fru Helvig de Pantepenge, Kongen efter Pantebrevet af 1463 skulde løse det for, hvorefter hun skulde give ham alle Pantebrevene, og Holger Rosenkrands skulde svare til al kongelig Tynge. Derimod skulde Fru Helvig beholde Bygholm Slot med alle Huse paa Slottet indtil næste St. Valborgs Dag (1ste Maj), nyde Hælfsten af Avlen baade Korn og Foder, end videre den nedre Ladegaard, det halve af den visse Rente, af Gæsteriet og af Udbetalingen samt alt Sagefald og al Indfæstning, som monne falde til den Dag; hun skulde ikke være tvungen til at give Fortegnelse over Løssret. Til Holger Rosenkrands udstædte Frederik den anden Lensbrev den 18de Februar 1559, altsaa efter at han havde haft Slottet henimod otte Aar. Han skulde beholde det sin Livstid uafsløst, hvit og frit. Hvis han giftede sig og fik Livsarvinge, skulde hans ældste Søn ligeledes beholde Slot og Len uafsløst sin Levetid, hvit og frit. Efter begges Død maatte deres Arvinge beholde det, indtil det blev dem afsløst. De skulde tjene Kongen med saa mange Stridsheste som Christian den tredies Brev paabød, holde Slottet ved god Hævd, Tjenerne ved Lov og Ret og ej bebyrde disse med Paalæg. Holger Rosenkrands, der var gift med Fru Karen Gyldestjerne, døde 1576; da imidlertid hans ældste Søn ikke fik Bygholm i Forlening efter hans Død, maa Slottet altsaa være blevet indløst. Hans Eftermand var Bjørn Raas, efter hvis Hædengang Niels Skram til Urup fik Lenet den 1ste Maj 1581. Han havde det to Aar og fik derpaa Halv Len, hvorimod Erik Lange til Engesholm blev Hovedsmand paa Bygholm. I Maj 1589 fik Niels Skram Kvittering for sin Bestyrelse af Lenet og af „Stigtens“ (Stiftets) Indtægter fra Maj 1582, da han ligesom de andre Lensmænd fik disse at varetage. Ved Fraflytningen havde han overgivet til sin Eftermand 20 Røer og 145 Faar og Lam, som var den rørlige Ejendom, der skulde følge Slottet, eftersom han selv ikke havde faaet andet. Desuden havde han nu gjort Regnskab for Penge- og Madfætter, han havde ladet oppebære i Lenet og igjen udredet, saa at han intet blev skyldig. Da det gik Erik Lange saa uheldig som Lensmand, maa han nærmere omtales.

BYGHOLM.

Sin møderne Gaard Solvig i Sønderjylland havde Erik Lange folgt til Kongen, og i Steden for en Del af Kjøbesummen fik han Bygholm, hvorpaa Lensbrevet udstædtes den 2den Juli 1583. Han skulde have Lenet frit og frit sin Livstid imod at tjene Kongen med 4 Stridsheste inden Riget paa egen Bekostning og udenlands paa Kronens. Naar Kongen, Dronningen eller deres Børn kom den Vej, skulde han underholde dem en Nat og ligeledes give Kongens egne Heste Hø, Halm og Stroføder for en Nat. Lenets Bønder skulde yde Kongen og hans Tjenestemænd Heste og Vogne, naar deres Vej faldt der forbi. Ved sin Higen efter at gjøre Guld øbede Erik Lange paa faa Aar sin store Formue, og Lenet styrede han slet. I Januar 1590 fik han Kongebrev om at holde „Indlager“ (Husarrest) i Kjøbenhavn fra Fastelavns Søndag (1ste Marts), indtil han havde udredet 1,831½ Daler, han var Kongen skyldig af Bygholm Len, Horsens By og Slags Herred. Men dette Indlager synes ikke at have sundet Sted, hvorimod der i Oktober det følgende Aar udgik strengt Forbud til ham imod at gjøre Fremlaan af det, hvormed Kongen havde forlenet ham, i det han næmlig lod adskillige Bønder i Slags Herred gjøre Ægt og Arbejde ved en Gaard, hans Moder lod bygge der i Eggen. Da hans Aar forværredes mer og mer, drog han snart bort fra Fædrelandet under Paastud af at fortsætte sine Studier, men i Birkeligheden for at slippe fra sine Kreditorer; hertil havde han forsynet sig med Kongens Rejsepas. Da han ikke kom tilbage, og Lenet forsømtes, lod Kongen indstævne ham for Herredagen 1594 og 1595. Det sidst nævnte Aar udstædtes der i April et Paabud til Ditlev Holck om at indstævne ham som den, der borde have Slot og Len forbrudt, efterdi han nu nogle Aar for Gælds Skyld havde opholdt sig udenlands uden Kongens Tilladelse, efterdi der endog gjordes Len af Len, i det Kreditorerne oppebare Indtægterne af Bygholm, og efterdi han heller ikke i nogle Aar havde holdt Kostjensesten af Lenet til Mønstring, og Bygningerne paa Slottet og Ladegaarden heller ikke holdtes ved Magt. S. A. havde Fru Karine Krabbe, Enke efter Falk Gjøe til Skjersø (paa Mols), indstævnet ham for Kongens Retterting. Hendes (1594) afdøde Mand havde gaaet i Borg for ham og besaarsag maattet udrede mere end 25,000 Rdlr. Erik Lange havde pantsat en dyrebær Edelsten i Lybek, og den havde Falk Gjøe indløst; hans Enke antog nu, at hun havde Lov til at sælge den. Ved Kongens og Rigsraadets Dom tilkjendtes hende Ret til at raade over denne Diamant, dog saaledes, at den skulde vurderes, og det mulige Overstud komme Skyldneren tilgode. Endelig sælledes der i September 1596 Dom over Erik Lange af Kongen og Rigsraaderne Christoffer Valkendorf, Christian Friis, Sten Brahe, Manderup Parsberg, Henrik Belov, Axel Gylbenstjerne, Absalon Gjøe, Jakob Seefeld, Arild Hvit-

feld, Henrik Kamel og Jørgen Friis (til Krastrup), Landsdommeren i Nørrejylland. Sigvard Grubbe, kongelig Sekretær, fremtraadte paa Kongens Vegne, æstede, at Erik Lange skulde have sit Len forbrudt, og fremlagde et Brev fra denne, skrevet i Kassel i Juli s. A., hvori det hed, at Brevskriveren ingen Tilladelse havde faaet af Landgreven til at rejse, hvorhos han bad om, at al Tiltale maatte falde bort indtil hans Hjemkomst. Det skriftlige Forsvar fremlagdes af hans Fuldmægtig Peder Bang, og heri paastod Erik Lange, at han ikke havde udeblevet af Forsæt eller Mobvillighed, men af lovlig Aarsag, at han ikke havde draget bort for Gælds Skyld, at Bønderne ikke havde ydet Landgilde andensteds end paa Slottet, at han ikke vidste rettere, end at hans Foged i hans Fraværelse maatte have Lov til at oppebære hans Korn og Smør og betale hans Kreditorer dermed, at hans Maag Knud Brahe i hans Fraværelse havde staaet saa mange Heste og Folk, som han skulde yde, at Bygningerne vare forbedrede, at han havde udgivet mere end 4,000 Daler for at sætte Ladegaarden, Staldgaarden og Møllen i god Stand, og at hans Maag og Fogeden havde værnet om Bøndernes Ret, som sig borde. Disse hans Paastande gjendrev Sigvard Grubbe, i det han udtalte, at Erik Lange var saa godt som en Rønningemand. Lenet fradømtes nu Lensmanden, som dog skulde have de 22,000 Daler, han havde til gode for Solvig Gaard med Fradrag af, hvad han paa Kongens Vegne havde oppebaaret af Tiende, Landstat og uvis Rente af Horsens By og ej udredet til Kronen igjen. Da han nu havde solgt Engelskholm og ikke længer ejede noget Gods i Danmark, maatte den ny Lensmand paa Kongens Vegne gjøre Indførsel i Pantefummen. Ribebrevet derom er udstædt i Marts 1598.

Det var Niels Skram til Urup, der udførte dette Hvær, og han havde i April 1597 faaet sit andet Lensbrev paa Bygholm, i Følge hvilket han skulde beholde Ladegaardens Aul og de Føl og Kalve m. m., som lagdes til, en Tiendebel af den uvisse Rente og en fast Pengeindtægt dertil. Den gejstlige Dommermyndighed og Stiftets Indtægter skulde han varetage uden Vederlag. Ingen Tiender maatte bortfæstes længer end paa tre Aar, de skulde lovbydes paa Tinge og overdrages til den højest bydende. Niels Skram havde Lenet til sin Død den 26de Juni 1601, hvorpaa den før nævnte Knud Brahe fik det fra 1ste Maj 1602 og havde det til sin Død 1615. I Juni s. A. fik hans Enke Fru Margrete Lange Kvittering af Rentemesterne Sivert Bek og Jens Suel paa Kongens Vegne for hans Regnskaber over Indtægt og Udgift, Lenets og Stiftets Indkomst, Pengestat, Mad- og Klokkestat. Sten Brahes Eftermand var Ernst Normand. I Aaret 1616 tilføjede Otte Christoffer Rosenkrands Kongen sin Hovedgaard Stjernholm, og da omtrent paa samme Tid Bygholm Slot ødelagdes maatte ved

BYGHOLM.

Udebrand, flyttes Lensmandens Sæde til Stjærholm, og Lenet fik Navn efter denne Hovedgaard, som nu kaldes Stjærholm Slot. I Aaret 1635 var Tønne Friis til Hesselager Lensmand paa Stjærholm, blev 1636 afløst af Axel Arenfeld til Vasnæs, og denne igjen af Tønne Friis, som i Aaret 1643 mældte Kongen, at der var stor Brøstfældighed paa Bygholm, som nu var en Ladegaard under Stjærholm Len; den Brøstfældighed havde Lensmanden ladet tagere til 302 Rdlr., og heraf fik han Tillæbelse til at lade saa meget istandsætte, som han kunde faa gjort for 200 Rdlr. 1650 og nogle Aar senere var Lavrids Ulfeld til Harridslevgaard Lensmand. Han fik i Juli 1653 Røttering for 1,698 Rdlr., som var et Aars visse Indtægt af Slottet og Lenet, udredt i tre Aar, hvert Aar med en Tredeiel, hvilken af Rigsraadet og Abelen var bevilget til Afbetaling paa Statens Gæld. Han, hans Hustru eller Arvinge skulde nyde ligesaa meget igjen af hans Eftermand, hvis der gjordes nogen Forandring med Lenet i hans levende Live, og efter hans Død skulde hans Hustru eller Arvinge nyde et Naadsens Aar af Lenet foruden det sædvanlige. Paa Grund af Krigen drog Lavrids Ulfeld 1657 over til Dønsø, hvor han døde den 2den Juli s. A. Den sidste Embedsmand over Stjærholm Len var Henning Fogvisk, der fik Lenet 1ste Maj 1660. I Januar 1661 udbad Lavrids Ulfelds Enke Fru Else Parsberg sig et kongeligt Paabud til Henning Fogvisk, at han skulde udrede til hende de 1,698 Rdlr., der tilkom hende, efter som hun ikke havde nydt de to Naadsens Aar, hun skulde haft; i det ene Aar efter Mandens Død havde hun paa Grund af Krigen ikke haft en Daler deraf. Desaaarsag beider hun om at faa de ublagte rede Penge tilbage, saa meget mere, som Henning Fogvisk jo paa samme Maade fik Godtgjørelse af sin Eftermand som Landsdommer i Fyn. Om hendes Krav opfyldtes, vides ikke. I Aaret 1661 afhændedes Stjærholm og Bygholm med Gods, og Stjærholm Len blev et Amt, hvis første Amtmand var Erik Rosenkrands til Rosenholm.

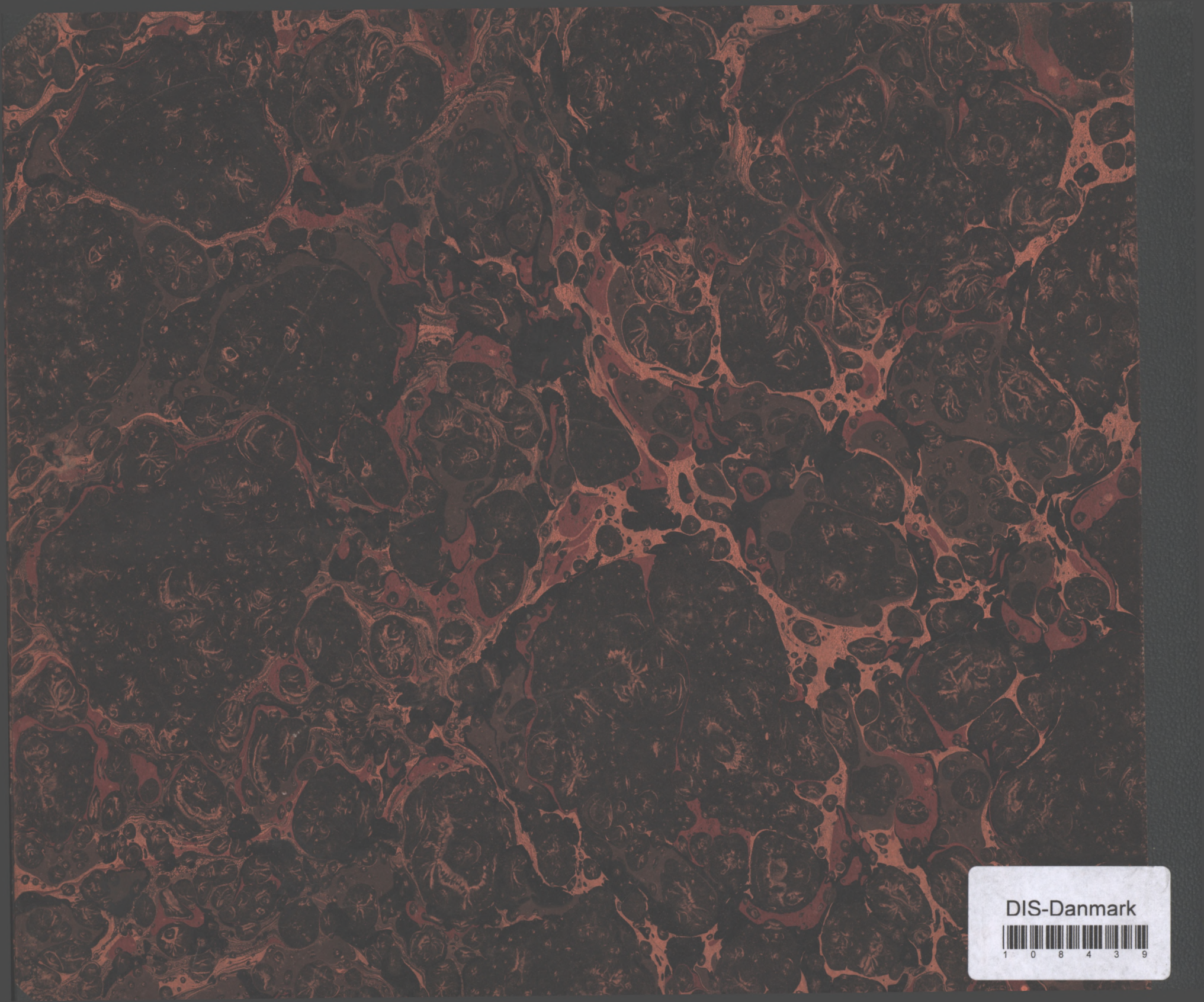
Rjøberen af de to Gaarde med det store Gods var en Tytser Peter von Ufelen i Hamborg, som kun ejede dem til 1670, da de kom i den tytse Slægt Bülow's Hænder, og nogen Tid efter lod Landraad Joachim Werner von Bülow nedrive det da meget forfaldne Stjærholm; en Del af Materialet benyttedes til Gjenopførelsen af Bygholm, som nu atter blev en Hovedgaard. 1697 fik denne Gaard en Ejer af Navnet Rankau, og fra 1705

tilhørte den i længre Tid Generalleutenant Theodosius von Lewekau, og efter ham hans Enke Fru Anna Margrete von Brodendorff, derpaa Sønnen Geheimeraad Hans von Lewekau, hvis Enke Fru Sofie von Eyndten 1765 folgte Gaarden til Lars Thygesen, der 1776 blev adlet under Navnet Thygesen og blev Etatsraad. Da han og hans Hustru Abel Marie, født de Lichtenberg, ingen Børn havde, skjøbede de 1809 Gaarden til Etatsraadens Brodersøn Nikolaj Emanuel de Thygesen, den Gang Stiftamtmand i Norge og senere ogsaa Besidder af Stamhuset Mattrup. Den Gang udgjorde den fri Hovedgaardstørt 119 Tdr. 6 Skpr. 2 Fdk. 2 Alb. Ager og Engs Hartkorn og 18 Tdr. „ Skpr. 3 Fdk. Møllestyd, hvortil kom 69 Tdr. matrifuleret Kirke- og Kongetiende, imedens Bøndergødsfættet udgjorde 877 Tdr. 5 Skpr. 3 Fdk. Ager og Engs, „ Tdr. 6 Skpr. Skovstyd og 3 Tdr. 1 Skp. 2 Fdk. Møllestyd Hartkorn. Af Gødsfættet laa de 124 Tdr. Ager og Engs og 5 Skpr. Skovstyd Hartkorn i Bor og Nim Herreder. Den hele Gæld var ifkun 2,112 Rdlr., det Mønsterste Legat til Gødsfættets fattige, stiftet 1780. Allerede 1820 pantsatte den ny Ejer en Del af Bøndergødsfættet, og 1829 maatte Statskassen overtage hele Ejendommen for sine Krav. 1835 folgtes Bygholm for 308,000 Rdlr. til den nuværende Ejer Jægermester Schütte (fra Thykland). Han har ophævet Høveriet imod en aarlig Afgift af 30—40 Rb. for hver Gaard og har folgt en Del af Bøndergødsfættet.

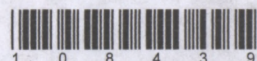
Hovedbygningen, der bestaar af en Hovedfløj, en Etage med Kvist og høj Kjelder, og to Sidefløje, skal være opført 1775.

I Aaret 1852 udgjorde det hele Ager og Engs Hartkorn 513 Tdr. 6 Skpr. 1 Fdk. 1 Alb., hvoraf selve Gaarden 132 Tdr. 7 Skpr. 3 Fdk. 1 Alb. og Gødsfættet 380 Tdr. 6 Skpr. 2 Fdk. Dette bestod af 64 Gaarde og 63 Huse, hvoraf 26 jordløse. Skovstylden var 1 Td. 3 Skpr., Møllestylden 18 Tdr. „ Skpr. 3 Fdk. (en Vandmølle). Nu udgjør Gødsfættet 255 Tdr. Ager og Engs Hartkorn.

Fladeindholdet er 1600 Tdr. Land, hvoraf 1100 Tdr. Land Ager, 230 Tdr. Land Eng, 110 Tdr. Land Skov og 160 Tdr. Land Mose og Rær. Herunder ere medregnede Avelsgaardene Østerhaab med 17 Tdr. Hartkorn og 224 Tdr. Land, Aarupgaard med 14½ Tdr. Hartkorn og 200 Tdr. Land og Provstlund med 18½ Tdr. Hartkorn og 280 Tdr. Land. Ogsaa hører Hatting Sogns Rønge- og Kirketiende under Gaarden.

DIS-Danmark

1 0 8 4 3 9